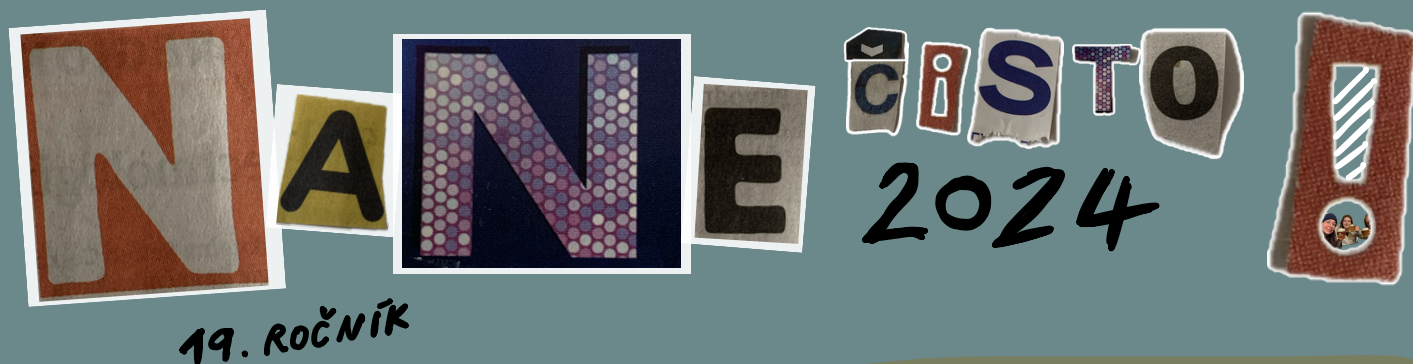

REDAKCE

NEDĚLNÍK

19. ROČNÍK

Záznam z diskuze – Jen pro zvané (DIVSE s. z.)

Soubor na začátek diskuse sděluje, že do textu bylo hodně zasahováno, i vzhledem k nutné aktualizaci, hra je třicet let stará. Výběr textu byl na základě toho, aby seděl možnostem obsazení. Přečetli spoustu textů a vybrali si tento, přestože s ním nejsou plně v souladu.

Soubor: Za covidu jsme kompletně nazkoušeli jinou hru, s kterou to však nevyšlo, chtěli jsme si oddechnout, a tak jsme se dostali k bulvární komedii.

Lukáš Větévka: Největší potíže spatřuji už v samotném textu. U komedie by zákonitosti dramatických situací měly být nezpochybnitelné, tj. musí postavy opravdu nutit jednat, v případě této inscenace bylo spoustu akcí nemotivovaných, sami postavy místy nevěděly, proč jednají, jak jednají. Základ komediálnosti je pro mě právě v tom, že sledujeme postavy, které se na vážno snaží dosáhnout

svého. Ve vašem herectví je však znát mírné devalvování důležitosti situací, tento princip komediálnosti se pak vytrácí. Shodli jsme se však na tom, že tam byly opravdu pěkné momenty, a to i přes herecké nepřesnosti.

Michaela Homolová: Každé postavě bych našla pohybový materiál, se kterým by se pracovalo vědomě – grotesknost a karikaturalnost by dle mého názoru velmi prospěla. Máte ještě dvě možnosti, jak udělat inscenaci, aby to fungovalo – buď si napsat něco sami na míru, nebo najít dílo, ve kterém si zahrají opravdu všichni členové souboru.

Petr Váša: V kontextu této přehlídky máte jistý hendikep, objevují se zde totiž jiné typy divadla, bulvární komedie vyčnívala. Kromě karikatury bych ženským postavám dal také osobnost. Spíš bych se zaměřil na to, že chyby děláme my jako lidé – bez ohledu na gender. Když sázíte na tento typ humoru, riskujete tím, že to bude část publika iritovat.

zapsali julie a jan

Rozhovor se souborem Divadlo Máj Praha

Přiblížili byste nám prosím vznik inscenace?

Vendula Melíšková (režisérka, autorka textu): Text jsem psala asi dva roky, začínala jsem na chalupě v přírodě, to mě inspirovalo – měla jsem v hlavě koloběh života. Pak jsme začala hledat lidi, které bych do pohádky obsadila. Měla jsem vytipovaných pár kamarádů, u kterých jsem věděla, že v tom budou skvělí.

Jaký je váš vztah k divadlu pro dětského diváka?

Vendula Melíšková: Pro mě osobně je to druhý pokus o tvorbu divadla pro děti, první pokus moc nevyšel, nevychytala jsem věkovou kategorii. A teď jsem si vyzkoušela poprvé divadlo pro děti menší.

Soubor: Od dětí jsme měli skvělou odezvu. Děti na premiéře byly nadšené. Pro nás je divadlo setkání i mezi rodičem a dítětem, kdy po inscenaci rozebírají, co viděli a rodiče můžou některé věci dovysvětlit, tak jsme i přistupovali k tvorbě.

Co byste si chtěli vyzkoušet nanečisto?

Chtěla bych si vyzkoušet explicitnější verzi této pohádky, něco po desáté hodině večerní. Chtěla bych být nanečisto muž. Chtěla bych nanečisto dostat Oscara. Chtěla bych být nanečisto Sluncem.

ptala se a zapsala julie

foto: Bára Gréeová

Záznam z diskuze – Sluncomrak (Divadlo Máj Praha)

Divadlo Máj funguje už opravdu dlouho. Dnes jsme měli první reprízu.

Oceňuje se, že v pohádce si můžou najít své i dospělí. Nabízí se otázka, jak moc s inscenací jdou děti?

Vzhledem k reakcím publika

Michaela Homolová: Přišel mi zajímavý námět koloběhu přírody, zvolené téma je skvělé. Zároveň musím říct, že inscenace je pro děti od tří let, nejsem si jistá, zdali je pro něj příběh srozumitelný, i já jsem měla místy obtíže. Nabízí se zlomovým situacím dát větší důraz. Měla jsem pocit, že ale cílíte na dospělé někdy až příliš, akcent by měl zůstat na dětského diváka primárně. Esteticky nejkrásnější pro mě byly slunce a měsíc, estetika však nebyla sjednocená. Pracovala bych s jedním principem – méně je více, to samé platí i pro hudební plán.

Petr Váša: Mě se to líbilo velmi. Potíž je však, že dětského diváka přeceňujete v pochopení hlavní myšlenky – edukativního rozměru, podceňujete ho ale v estetice, ta je místy podbízivá. Máte velký potenciál vytvořit komplexní sdělné dílo.

Michaela Homolová: Skvělým momentem bylo, když jste na konci řekli, že toto je začátek [koloběhu přírody].

Lukáš Větévka: Ptáci za mě nejsou tak zajímaví jako kravička a kytky. Chápu, že u kytěk je interakce náročná, asi bych zvolil pohybu méně a zvětšené. Zvětšit nemyslím pitvořit.

zapsali julie a jan

foto: Bára Gréeová

Záznam z diskuze – Perníkajda (Brambůrky)

Soubor nám sděluje, že se jedná o jejich čtvrtou inscenaci, ale teprve druhou pohádku. Dnešní uvedení bylo jakási veřejná zkouška, jsou opravdu na začátku.

Diváci ocenili improvizované momenty.

Divák: Na začátku jste sami za sebe, ale autenticitu vnímám větší až s vývojem inscenace. Pracoval bych se stříhem mezi zcizeným rámcem a pohádkovým příběhem.

Divačka: Ocenila jsem právě onen vztah mezi předtím zmíněným zcizeným rámcem a pohádkovým příběhem. Přišlo mi to geniální.

Divačka: Kladla jsem si otázku, jak taková inscenace vzniká. Je třeba ji ještě čistit? Měla jsem pocit, že jsem opravdu přímo u vzniku díla.

Divák: Vnímám jsem silně téma přežití, jak postav, tak vás jako herců – abyste to vůbec dohráli a přežili.

Lukáš Větévka: Postava táty je zajímavá, zápasí s rozhodováním mezi dětmi a novým vztahem s macechou, která chce, aby se děti zbavil. Sekera a salám [znázornění otce] mi přišly limitující.

Petr Váša: Byl jsem tím tak unesený, že jsem vypnul kritickou část svého myšlení. I když děláte chyby, tak i tyto jsou kouzelnými okamžiky vašeho představení. Je to opravdu kouzelné, že jsme svědky tvoření. Jsem váš dlouholetý fanoušek a pokaždé přemýšlím, jak vás ještě chválit.

Lukáš Větévka: Přelom z čundru do loutkového představení přišel přesně v moment, kdy mi to přišlo ideální.

Míša Homolová: Plynový hořák bych ale vypnula dříve.

zapsali julie a jan

foto: Matěj Konečný

DěKuJeMe!

Poslední den. Poslední představení. Poslední diskuze. Loučení. Objímání... Vytírání.

NaNečisto je u konce. Děkujeme všem, kdo se na jeho bytí podílel.

Děkujeme za podporu Statutárnímu městu Most, Ministerstvu kultury, Minipivovaru Most, ZUŠ F. L. Gassmanna a také Divadelnímu spolku ODEVŠAD.

Děkujeme Míše Homolové, Petrovi Vášovi, Lukáši Větěvkovi, Matěji Výbornému a Vaškovi Ponikelskému.

Děkujeme souborům i divákům.

Děkujeme Didimu, Bestovi, Báře, Pavlovi, Leoně, Domče, Janě, Honzovi, Julče, Marušce, Áje, Aničce, Ondrovi, Rudovi, Lee, Maye, Anežce, Káje, Káje, Káje, Valče, Kiki.

Děkujeme. Vidíme se jindy, třeba v Mostě, třeba jinde. Ahoj, na shledanou!

Verča, Áďa a Róza ❤️

MINISTERSTVO
KULTURY

MOST

AKCE PROBÍHÁ POD ZÁŠTITOU
STATUTÁRNÍHO MĚSTA MOST

základní
umělecká
škola
F. L. Gassmanna Most

**divadlo
ODE
VŠAD**